

Rettevejledning (delvis summarisk) til HD eksamen 4. januar 2018

Opgave 1

1.1 Hvem kan den uheldige cyklist gøre ansvarlig og på hvilket grundlag?

Opgaven er inspireret af Ufr. 1958/1035 ØLD. Erstatning uden for kontrakt.

Chaufføren John Andersen er ansvarlig i henhold til culpareglen, jf. FÆL § 104, stk. 2. John Andersen har ikke foretaget sig noget culpøst, idet han jo blot har parkeret bilen for at aflæse kunderne. Intet ansvar.

Kan arbejdsgiveren, Christian Sunesen, gøres ansvarlig efter DL 3.-19.-2.? Nej, allerede fordi den ansatte ikke er ansvarlig, kan arbejdsgiver ej heller gøres ansvarlig.

Derimod er der objektivt ansvar efter FÆL §§ 101-104, stk. 4 for ejeren af bilen, hvilket ansvar dækkes af den lovpligtige ansvarsforsikring.

Vedrørende passageren, som åbner døren ud mod kørebanen. Selv om passagerens adfærd måske kunne karakteriseres som groft uagtsom, vil der efter Eal §§ 25,2.,2. jf. 21, om ansvar efter FÆL, næppe være mulighed for regres over for hende.

1.2. Hvorledes skal opgøret mellem bogklubben og Herdis Sunesen løses?

Der er tale om et forbrugerkøb, Kbl. § 4a, hvor sælger i henhold til aftale eller sædvane skal sende varen til køber, Kbl. § 73, stk. 1, idet Kbl. § 10 ikke må anvendes i forbrugerkøb. Bogen forsvinder undervejs til køber, hvilket må betragtes som en hændelig begivenhed. Spørgsmålet er således, hvem der i henhold til Kbl. § 17, stk. 2 skal bære risikoen.

Efter hovedreglen i den præceptive § 73, stk. 1 finder levering sted og dermed risikoovergang først sted, når varen er kommet i køberens besiddelse. Det er dog Kbl. § 73, stk. 2, som løser problemet, idet køberen netop har indgået aftale med en fremmed fragtfører, som ikke var blandt dem, der blev tilbudt af sælgeren, hvilket indebærer, at levering fandt sted, da bogen er kommet i fragtførerens besiddelse i København. Det er derfor forbrugeren, der i denne situation bærer risikoen jf. Kbl. § 73, stk. 2 og § 17, stk. 1, og dermed selv må bære tabet.

1.3. Hvorledes skal tvisten mellem Søren Gothen og autoforhandleren løses?

Den 1. december køber Søren Gothen (løftegiver) en ny el-bil (forbrugerkøb, Kbl. § 4a og specieskøb), selv om han har "et problem med strøm", og han gør ikke dette forhold til en betingelse i forbindelse med aftalens indgåelse. Udgangspunktet må derfor være det, at han bindes over for løftemodtager, så snart hans løfte er kommet til kundskab hos løftemodtageren, jf. Aftl § 7 og § 1. Dette er sket, og Søren kan derfor heller ikke i henhold til Aftl. § 5 tilbagekalde sit løfte, idet dette skulle være sket før eller senest samtidig med, at Søren's løfte kom til sælgers kundskab.

Den gode besvarelse diskuterer herefter med støtte i grundsætningen i Aftl. § 39, 2. pkt., om denne bestemmelse kan gøres gældende. § 39, 2. pkt. siger, at tilbagekaldelse undtagelsesvis kan finde sted, selv om løftet er kommet til løftemodtagerens kundskab, hvis tilbagekaldelsen kommer frem, forinden løftet har indvirket på løftemodtagerens handlemåde. Tilbagekaldelsen kommer frem

halvanden uge efter at aftalen er indgået. En samlet afvejning må, navnlig af hensyn til omsætningens sikkerhed, falde sådan ud, at denne bestemmelse ikke kan benyttes som hjælp til Søren med hensyn til at komme ud af aftalen.

Købelovens mangelslære må også afvises.

Endelig skal det overvejes, om forudsætningslæren kan hjælpe Søren. Læren om bristende forudsætninger går ud på følgende:

Hovedregelen i dansk ret er, at løftegiver bindes, selv om der brister en individuel forudsætning, altså i modsætning til en typeforudsætning.

Dog kan en individuel bristende forudsætning få betydning, hvis følgende tre betingelser alle er opfyldte:

1) Forudsætningen, som brister, skal være væsentlig for løftegiveren (Søren). Allerede her er svaret ikke entydigt. Søren ved godt, at elektromagnetiske felter kun kan forbindes med vekselstrøm og ikke batteridrift.

2) Den bristede forudsætning skal være kendelig for løftemodtageren. Løftemodtageren bør ikke indse, at det er en væsentlig forudsætning, som er bristet for løftegiveren. Dette slås allerede fast i deres telefonsamtale.

3) Hvem af parterne bør - efter en samlet bedømmelse - bære risikoen for, at en individuel forudsætning er bristet?

Vi må falde tilbage på hovedreglen, at løftegiver er bundet.

Opgave 2

2.1. Hvorledes skal opgøret mellem parterne løses?

Opgaven vedrører umyndighed. Den 10-årige Albert køber kontant en I-pad for 4.999,00 kontant.

Hovedreglen er, at aftaler indgået af umyndige er ugyldige, men vi har en del undtagelser, og den undtagelse, som skal diskuteres i denne opgave er pengereglen, som er ulovfæstet og som ikke har en nedre aldersgrænse.

Pengereglen siger, at den som modtager penge fra en person – myndig eller umyndig – kan beholde disse penge, hvis han har modtaget dem i god tro. Når en umyndig betaler kontant med penge kan han råde over tillige med penge, som han har stjålet, vil pengemodtagerens gode tro afhænge af en samlet vurdering. Hvilken ting er der købt? Hvor stort var beløbet? Hvor gammel så Albert ud til at være? Den studerendes svar er ikke afgørende, det er derimod argumentationen.

2.2. Hvorledes skal opgøret mellem de to parter løses? (Bortkommet reklamation)

Der er tale om et handelskøb, Kbl. § 4, et genuskøb, § 3 og vedrørende levering er der aftalt franco købers forretningssted, Kbl. § 65.

Der er tale om en forsinkelse m.h.t. levering. I handelskøb anses enhver forsinkelse som væsentlig, Kbl. § 21. Stk. 3. Når der foreligger en forsinkelse, kan køber jf. Kbl. § 21, stk. 1 vælge mellem at fastholde eller hæve købet og herudover eventuelt kræve erstatning.

Ønsker køber at påberåbe sig misligholdelse i forbindelse med forsinkelse skal han reklamere efter reglerne i Kbl §§ 26 og 27, hvis han vil undgå retstab.

Er leveringstiden indtrådt, og har levering ikke fundet sted, skal køberen reklamere, hvis han vil fastholde købet, jf. Kbl. § 26. Dette skal ske inden rimelig tid, hvilket må siges at være opfyldt til fulde her. Køber skal også udtrykkeligt angive, at han ønsker levering. Dette er også opfyldt.

Problemet i opgaven er, at købers reklamation bortkommer, og hvem skal bære risikoen for dette? I henhold til Kbl. § 61 fastslås det, at det er sælgeren, som bærer risikoen for reklamationens bortkomst m.m.m. hvis køber kan bevise, at reklamationen er overgivet til forsvarligt befordringsmiddel. Dette er tilfældet jf. beskrivelsen i opgaven.

Køber har således ret, og sælger er forpligtet til at levere.

2.3. Hvorledes skal opgøret mellem parterne løses?

Opgaven vedrører aftaleindgåelse gennem en fuldmægtig. Palle Sørensen er fuldmagtsgiver, Johnny Bo Jørgensen er fuldmægtig og Bjarne Nielsen er tredjemand. Der er også tale om en fuldmagt med særlig tilværelse, vel både en stillingsfuldmagt jf. Aft. § 10, stk. 2 og en forevisningsfuldmagt § 16.

Konkret har tilbudsgiver givet et tilbud, som skal accepteres senest 29. november kl. 12.00, jf. Aftl. § 2. Problemet i opgaven er hvorvidt en accept er kommet til tiden ved blot at være kommet frem til fuldmægtigen, Aftl. §§ 1 og 7, eller accepten skal være kommet frem til fuldmagtsgiver.

Palle Sørensen har ikke forstået fuldmagtsreglerne, idet kunden Bjarne Nielsen naturligvis har en bindende aftale, når han har accepteret til tiden og accepten er kommet frem til fuldmægtigen.

Opgave 3

3.1. Kan disse fakturaer sælges med forretningen?

Hovedreglen i dansk ret er, at fordringer/gældsbreve (og som her fakturakrav) - uanset om de er simple eller omsætnings-gældsbreve - frit kan overdrages. Den gode besvarelse kan opremse de forskellige former for overdragelse.

Ligeledes vil den gode besvarelse indeholde eksempler på undtagelser fra hovedreglen, at undtagelser som siger at fordringer ikke kan overdrages.

3.2. Hvem er rette ejer af fakturaerne til en værdi af ca. 70.000 kr.?

Ved overdragelse af fakturakrav er reglen den, at erhververen (eller overdrageren), for at opnå omsætningsbeskyttelse over for overdrageens retsforfølgende kreditorer (i opgaven Hans Hansens

konkursbo) skal afgive denunciation over for hver enkelt fakturadebitor jf. Gbl. § 31, stk. 1. Dette er ikke sket.

Men den dygtige besvarer ser, at en situation hvor en hel virksomhed sælges, kan Gbl. § 31, stk. 3 anvendes, og så er (kun ved salg) denunciation uforholden, se også lærebog sid 406.